

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **D. K.**, narozený dne „X“,
t. č. ve VTOS Věznice Vinařice, se sídlem Hlavní 245, 273 07 Vinařice,
proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Nové Sedlo**,
se sídlem Hlavní 2, 438 01 Žatec-Nové Sedlo,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2016, č. j. VS 3423/1617/ČJ-2016-801932,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 7. 6. 2018 ve znění jejího doplnění ze dne 4. 7. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalované Vězeňské služby České republiky, Věznice Nové Sedlo, ze dne 28. 11. 2016, č. j. VS 3423/1617/ČJ-2016-801932, kterým byla zamítnuta jeho stížnost vůči rozhodnutí speciálního pedagoga žalované o uložení kázeňského trestu odsouzenému ze dne 25. 11. 2016, č. j. VS 3423/1617/ČJ-2016-801932, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku ve smyslu ust. § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že dne 7. 11. 2016 ve 14.00 hodin byl předveden do kanceláře dozorce na uzavřeném oddělení Věznice Nové Sedlo, aby se vyjádřil k záznamu o kázeňském přestupku, který mu byl sepsán dne 6. 11. 2016, kdy po přečtení záznamu začal být slovně vulgární s tím, že svého protiprávního jednání zanechal až po několikanásobné důrazné výzvě, přičemž po svém odvedení na ubytovnu „X“, celu č. „X“, několikrát neoprávněně namáčkl tísňový hlásič se slovy: „Chci si stěžovat, poženu tě k soudu!“, za což mu byl uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na 10 dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení - nepodmíněně.

Předmětná žaloba tedy směřovala proti rozhodnutí správního orgánu, na což dopadá právní úprava v ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V této souvislosti je ale třeba uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. ve znění účinném ke dni podání žaloby pak platí, že **žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy**

rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaná zaslala kopii relevantní části správního spisu včetně žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 28. 11. 2016 s dokladem, kdy byl žalobce s tímto rozhodnutím seznámen, na základě čehož soud mohl posoudit, kdy začala žalobci běžet lhůta pro podání správní žaloby vůči předmětnému rozhodnutí. Tuto skutečnost totiž žalobce v žalobě neuváděl a ani z jím předložených písemností to nebylo patrné, ovšem před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě nepochybně patří.

Z obsahu předložené relevantní části správního spisu soud zjistil, že s žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 28. 11. 2016 byl žalobce seznámen dne 28. 11. 2016, při projednávání jeho stížnosti, jak plyne z daného rozhodnutí. Tento den je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí pondělí **28. 11. 2016**, a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak skončila ve smyslu ust. § 40 odst. 3 s. ř. s. v pondělí 30. 1. 2017, jakožto nejbližší následující pracovní den po sobotě 28. 1. 2017.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, ostatně jak již bylo poznamenáno shora, že žalobce žalobu, již brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2016, prokazatelně podal k poštovní přepravě **až dne 6. 6. 2018**, když tato skutečnost zjevně vyplývá z otisku razítka podací pošty na obálce, v níž byla soudu zaslána předmětná žaloba.

Na základě předloženého dokladu o oznámení žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 28. 11. 2016 a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo jinak, než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto soud byl nucen v intencích ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout.

Výrok usnesení ad II. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť žalobce soudní poplatek ke dni podání žaloby, ani později, neuhradil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. září 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu